

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 3C/35/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5919201829
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Krajčiová
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2020:5919201829.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok sudkyňou JUDr. Renátou Krajčiovou v spore žalobcu: X. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. U. XXX//XX, R., zast. Alušic s.r.o., so sídlom Madačova 1/A, 034 01 Ružomberok, IČO: 50648420, proti žalovanému: Slovenská republika - Sociálna poisťovňa, Ul.29.augusta č.8 a 10, 813 63 Bratislava, IČO: 30807484, o náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 223,50 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V ostatnej časti súd žalobu zamietal.

III. Súd priznáva žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 43,20%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku rozhodnutím vydaným súdnym úradníkom.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 31.10.2019 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného povinnosťou zaplatiť žalobcovi 454,02 eur, 5% úrok ročne zo sumy 874,50 eur od 01.06.2016 do 16.01.2018, 5% úrok ročne zo sumy 846,30 eur od 01.07.2016 do 16.01.2018, 5% úrok ročne zo sumy 874,5 eur od 01.08.2016 do 16.01.2018, 5% úrok ročne zo sumy 874,50 eur od 01.09.2016 do 16.01.2018, 5% úrok ročne zo sumy 846,30 eur od 01.10.2016 do 16.01.2018, 5% úrok ročne zo sumy 874,50 eur od 01.11.2016 do 16.01.2018, ako aj trovy konania a trovy právneho zastúpenia. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 03.08.2016 SP Liptovský Mikuláš rozhodnutím č. 4837/2016-LM-DvN nepriznala žalobcovi nárok dávku v nezamestnanosti. Dňa 06.02.2017 SP ústredie v celom rozsahu rozhodnutie SP, pobočka Liptovský Mikuláš potvrdila. Dňa 27.06.2017 Krajský súd Žilina rozhodnutie SP ústredie č.22592-8/2017-BA z dôvodu nezákonnosti zrušil. Pokiaľ ide o nezákonnosť rozhodnutia, ako predpoklad uplatňovanej škody, túto otázku žalobca považuje za právne uzavretú právoplatnosťou rozsudku Krajského súdu v Žiline sp.zn. 24Sa/16/2017 zo dňa 27.06.2017, v ktorom konajúci súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie SP ústredie č. 22592-8/2017-Ba dňa 06.02.2017 vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci a je nezákonné. Právoplatnosťou rozhodnutia, ktorým bolo nezákonné rozhodnutie zrušené, vzniklo žalobcovi právo na náhradu škody, ktorá mu bola týmto rozhodnutím spôsobená. Náhrada škody, ktorá žalobcovi vznikla, je vo výške 454,02 eur, zahŕňa náhradu trov právneho zastúpenia v správnom konaní, ktoré poškodenému žalobcovi vznikli v konaní, v ktorom došlo k vydaniu nezákonného rozhodnutia a tieto trovy priamo súviseli s nesprávnym úradným postupom a nezákonným rozhodnutím a spôsobili majetkový úbytok na strane žalobcu. Krajský súd v Žiline žalovaného zaviazal uhradiť trovy konania a trovy právneho zastúpenia v súdnom konaní. Škoda vznikla žalobcovi v podobe trov právneho zastúpenia v konaniach pred správnym orgánom (SP a SP ústredie),

ktoré musel vyvolať a viesť, aby sa v konečnom dôsledku domohol svojich nárokov, a teda škoda mu vznikla v príčinnej súvislosti s nezákonnými rozhodnutiami. Medzi nezákonnými rozhodnutiami a vznikom škody je príčinná súvislosť. Podľa názoru žalobcu všetky zákonné podmienky pre priznanie náhrady škody sú splnené a zodpovednosť žalovaného nie je možné vylúčiť. Škoda pozostáva z trov právneho zastúpenia, ktoré musel žalobca vynaložiť aby sa domohol jeho práv, a to 1. Spísanie odvolania voči rozhodnutiu poisťovne dňa 07.09.2016 (§13a ods. 1, písm. c) Vyhlášky) 66,- eur, 2. Rokovanie s klientom 14.09.2016 (§13 a ods. 1, písm. b)/Vyhlášky 66,- eur, 3. Zabezpečenie dôkazov do konania, lekárske potvrdenia 66,- eur, 4. 3x režijný paušál 3x 8,58 eur, t.j. 25,50 eur, 5. Rokovanie s klientom 12.11.2017, (§13 a ods. 1, písm. b/ Vyhlášky) 68,- eur, 6. Spísanie sťažnosti pre nečinnosť dňa 13.11.2017 (§13a ods. 1, písm. c/ Vyhlášky) 68,- eur, 7. Účasť na konaní pred SP 22.12.2017 (§13a ods. 1, písm. d/ Vyhlášky) 68,-eur, 8. 3x režijný paušál, 3x 8,84 eur, t.j. 26,52 eur, spolu 454,02 eur. Ďalej si klient uplatňuje úrok z omeškania. Žalovaný žalobcovi nezákonne zadržoval peniaze po dobu 1 roka a 230 dní a nároky mu vyplatil až 16.01.2018. Žalobca mal nárok na podporu v nezamestnanosti vo výške 874,50 eur mesačne po dobu 6 mesiacov spolu vo výške 5247,-eur. V zmysle §116ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. sa dávka v nezamestnanosti vypláca mesačne pozadu v lehote určenej SP. SP sa s výplatom dávok dostala do nasledovného omeškania: 5% úrok ročne zo sumy 874,50 eur od 01.06.2016 do 16.01.2018 spolu 71,16 eur, 5% úrok ročne zo sumy 846,30 eur od 01.07.2016 do 16.01.2018 spolu 65,39 eur, 5% úrok ročne zo sumy 874,5 eur od 01.08.2016 do 16.01.2018 spolu 63,85 eur, 5% úrok ročne zo sumy 874,50 eur od 01.09.2016 do 16.01.2018, spolu 60,14 eur, 5% úrok ročne zo sumy 846,30 eur od 01.10.2016 do 16.01.2018, spolu 54,72 eur, 5% úrok ročne zo sumy 874,50 eur od 01.11.2016 do 16.01.2018, spolu 52,83 eur, spolu úrok z omeškania vo výške 368,09 eur. Na strane žalobcu vznikla škoda tak, ako bola vyčíslená, a to jednak v podobe ušlého zisku (kapitalizované úroky z omeškania), to je zisku, ktorý žalobcovi ušiel, pretože nemohol s peňažnými prostriedkami, na ktoré mal zákonný nárok disponovať. Žalovaný mu finančné prostriedky vyplatil až 16.01.2018 teda žalovaný bol v omeškaní jeden rok a 230 dní po podaní žiadosti o priznanie dávky v nezamestnanosti. V súvislosti s uplatnením úrokom z omeškania poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove 5Co/170/2012 zo dňa 27.12.2013. Je nepochybné, že žalobcovi nezákonnými rozhodnutiami vznikla škoda. Táto rozhodne vyplývala zo skutočnosti, že žalobca nemohol z dôvodu nezákonného rozhodovania v období od 01.06.2016 do 16.01.2018 disponovať s peňažnými prostriedkami a musel vynaložiť ďalšie finančné prostriedky aby sa svojho práva domohol. Ohľadom úroku z omeškania uviedol, že v danom prípade ide o nárok vyplývajúci z občianskoprávneho vzťahu a škoda vzniknutá z dôvodu vydania nezákonných rozhodnutí a nesprávneho úradného postupu. Práve úrok z omeškania je sankciou, ktorá prichádza do úvahy pri porušení povinnosti plniť riadne a včas, pričom predstavuje zákonnú sankciu a zároveň predchádza znehodnocovaniu peňažného dlhu infláciou tým, že žalobca nemohol disponovať finančnými prostriedkami. SP ústredie nezákonným postupom, neumožnila klientovi disponovať s prostriedkami, preto je podľa nášho názoru zodpovednou v súlade s ustanoveniami § 3 ods.1 písm. a), d) v spojení s § 5, § 9 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Žalobca si v súlade so zákonom uplatnil svoj nárok v rámci tzv. „predbežného prerokovania na náhradu škody" podľa § 15 ods.1 citovaného zákona. Žalovaný ním uplatnený nárok neuznal s odôvodnením že trovy právneho zastúpenia mu boli uhradené na základe uznesenie Krajského súdu v Žiline sp.zn. 24Sa/16/2017 zo dňa 11.09.2017, s čím nesúhlasí, keďže v tomto konaní súd rozhodoval len o trovách súdneho konania v zmysle § 163 SSPa, nie o trovách ktoré vznikli v správnom konaní.

2. Podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 13.01.2020 podal žalobca návrh na pripustenie zmeny návrhu, ktorý odôvodil tým, že pre vznik nároku na dávku v nezamestnanosti je rozhodujúci deň zaradenia do evidencie uchádzačov o zamestnanie. Na úrade práce bol žalobca zaradený do evidencie dňa 05.05.2016. Žalobca požiadal žalovaného o vyplatenie sociálnej dávky dňa 19.07.2016. Ak by žalovaný postupoval zákonne, dávku za mesiac máj, jún júl, august 2016 mu mal vyplatiť 30.09.2016, dávku mesiac september 2016 mu mal vyplatiť 01.10.2016 a dávku za mesiac október 2019 mu mal vyplatiť 01.11.2016. Nakoľko žalovaný postupoval nezákonne, dávka v nezamestnanosti za mesiace máj až október 2016 žalobcovi bola vyplatená až v januári 2018. Situácia žalobcu bola o to zložitejšia, že v čase, keď si dávku uplatnil, bol nútený sa starať o ťažko chorého otca, okrem toho však musel absolvovať vyše rok a pol trvajúce správne konanie, následne súdne konanie a opätovne správne konanie aby sa svojho zákonného nároku domohol. Pritom žalobcovi je ako bývalému živnostníkovi dobre známa skutočnosť, že ak by sa on omeškal s úhradou platby povinného sociálneho poistenia čo i len o deň, automaticky mu žalovaný vyrubí úrok z omeškania z nezaplatenej platby. Dávka v nezamestnanosti sa vypláca mesačne pozadu v lehote určenej SP. Žalobca mal za jednotlivé mesiace nárok na maximálnu dávku v nezamestnanosti v závislosti od počtu kalendárnych dní buď 30 alebo

31. Pri 30 kalendárnych dňoch bola maximálna dávka v nezamestnanosti v roku 2016 vo výške 846,30 eur pri 31 kalendárnych dňoch bola maximálna dávka v nezamestnanosti v roku 2016 vo výške 874,50 eur. Na podklade uvedeného žalobca návrh opravil nasledovne: žalovaný je povinný zaplatiť žalobcov 454,02 eur a 5% úrok z omeškania ročne zo sumy 874,50 eur od 30.09.2016 do 16.01.2018, 5% úrok z omeškania ročne zo sumy 846,30 eur od 30.09.2016 do 16.01.2018, 5% úrok z omeškania ročne zo sumy 874,50 eur od 30.09.2016 do 16.01.2018, 5% úrok z omeškania ročne zo sumy 874,50 eur od 01.10.2016 do 16.01.2018, 5% úrok z omeškania ročne zo sumy 874,50 eur od 01.11.2016 do 16.01.2018 a nahradil trovy konania v rozsahu 100%. Okresný súd Ružomberok oznámením zo dňa 13.01.2020 právnenému zástupcovi žalobcu a žalovanému oznámil, že žaloba doposiaľ nebola doručená žalovanému. Nakoľko zmena žaloby zo dňa 07.01.2020, doručená súdu dňa 09.01.2020 v znení opravy zo dňa 07.01.2020, doručenej súdu dňa 13.01.2020 nastala pred doručením pôvodne podanej žaloby zo dňa 30.10.2019 žalovanému, súd bude konať o zmenenej žalobe podľa § 141 CSP, t.j. bez rozhodovania o pripustení zmeny žaloby.

3. Vyjadrenie žalovaného k žalobe. Dňa 05.05.2016 bol žalobca zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie, pričom dňa 19.07.2016 si v tejto súvislosti uplatnil nárok na dávku v nezamestnanosti. SP, pobočka Liptovský Mikuláš rozhodnutím č. 4837/2016-LM-DvN zo dňa 03.08.2016 žalobcovi nárok na dávku v nezamestnanosti nepriznala z dôvodu, že vzhľadom na zistený skutkový stav si nezachoval centrum záujmov na území Slovenskej republiky. Rozhodnutie č. 4837/2016-LM-DvN zo dňa 03.08.2016 bolo potvrdené druhostupňovým rozhodnutím žalovanej č. 22592-8/2017-BA zo dňa 06.02.2017. Proti druhostupňovému rozhodnutiu žalovanej žalobca podal správnu žalobu, ktorej Krajský súd v Žiline vyhovel rozsudkom sp.zn. 24Sa/16/2017 zo dňa 27.06.2017, pričom predmetné rozhodnutie zrušil a vec vrátil SP na ďalšie konanie. Po právoplatnosti rozsudku krajský súd uznesením rozhodol, že SP je povinná, z titulu trov právneho zastúpenia, na účet advokáta žalobcu uhradiť sumu 230,52 EUR, ktoré žalovaná advokátovi dňa 12.10.2017 aj uhradila. Druhostupňovým rozhodnutím č. 22592-22/2017-BA zo dňa 16.10.2017 bolo zrušené rozhodnutie pobočky č. 4837/2016-LM-DvN zo dňa 03.08.2016. Pobočka vo veci následne vydala rozhodnutie č. 7180/2017-LM-DvN zo dňa 28.12.2017, ktorým žalobcovi dávku v nezamestnanosti priznala a dňa 16.01.2018 mu bola dávka aj vyplatená. Náhradu škody žalobca požaduje z dôvodu, že v konaní o dávke v nezamestnanosti bolo vydané nezákonné rozhodnutie, pričom mu v tomto konaní vznikli trovy právneho zastúpenia. Žalobca vyčíslil náhradu škody vo forme ním vynaložených trov konania na právne zastúpenie advokátom nasledovne: a) spísanie odvolania dňa 07.09.2016 v sume 66 EUR, b) rokovanie s klientom 14.09.2016 v sume 66 EUR, c) zabezpečenie dôkazov do konania, lekárske potvrdenia v sume 66 EUR, d) 3x režijný paušál advokáta v roku 2016 v sume $3 \times 8,58 = 25,50$ EUR, e) rokovanie s klientom dňa 12.11.2017 v sume 68 EUR, f) spísanie sťažnosti pre nečinnosť dňa 13.11.2017 v sume 68 EUR, g) účasť na konaní dňa 22.12.2017 v sume 68 EUR, h) 3x režijný paušál advokáta v roku 2017 v sume $3 \times 8,84 = 26,52$ EUR. Trovy uvedené pod písm. a) až d) SP nepovažuje za účelne vynaložené, nakoľko SP v odvolacom konaní postupovala v súlade so zákonom č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení a tiež európskou legislatívou, pričom iba z dôvodu nejednotnej judikatúry súdov vo veci inštitútu „bydliska“ nemôže SP niesť zodpovednosť za škodu vo forme trov konania založených na výpočte právnych úkonov advokáta, ktorého služby žalobca ani nebol povinný nevyhnutne využiť. Po podaní odvolania žalobca už rovnako nemal v rámci konania o dávke v nezamestnanosti žiadne iné procesné práva a povinnosti o ktorých by bolo potrebné iniciovať rokovanie s advokátom, tak ako je to uvedené v písm. b). Podľa záznamu z porady zo dňa 14.09.2016 sa advokát zaujímal iba o skutočnosti (dohody s lekármi na území SR, členstvo v organizáciách so sídlom v SR), ktoré žalobca mohol a mal predložiť za účelom unesenia dôkazného bremena už pred vydaním prvostupňového rozhodnutia pobočky zo dňa 03.08.2016. Rovnako zabezpečovanie týchto dôkazov (potvrdení o zmluvách s lekármi) mohol žalobca jednoducho zabezpečiť sám a nebolo nevyhnutné o takéto činnosti žiadať advokáta, nakoľko tým došlo k neúčelnému vzniku trov konania. Trovy konania uvedené pod písm. e) až h) už nevznikli v konaní, v ktorom by došlo k vydaniu nezákonného rozhodnutia, nakoľko rozhodnutia č. 22592-22/2017-BA zo dňa 16.10.2017 a rozhodnutie č. 7180/2017-LM-DvN zo dňa 28.12.2017 sú právoplatné a neboli zrušené príslušným orgánom. Žalobcovi tak počas týchto konaní nemohli vzniknúť trovy, ktoré by bolo možné zahrnúť pod náhradu škody v súlade s § 18 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. Pri vydaní rozhodnutí zo dňa 16.10.2017 a 28.12.2017 sa žalovaná rovnako nedopustila žiadnych prietahov v konaní, teda trovy uvedené pod písm. e) a f) uplatnené s poukazom na bližšie nezdôvodnenú nečinnosť žalovanej, považuje žalovaná aj za neúčelne vynaložené. SP súčasne namieta prípustnosť uplatnenia inštitútu úrokov z omeškania z dôvodu, že zastáva právny názor, že nárok na náhradu škody vo forme úroku z omeškania nie je možné uznať, pretože dávka v nezamestnanosti je

dávku sociálneho poistenia, na ktorú vzniká nárok za splnenia zákonom ustanovených podmienok, a preto pri omeškaní jej plnenia nemožno požadovať úrok z omeškania, tak ako to je vo vzťahu medzi veriteľom a dlžníkom pri omeškaní s plnením peňažného dlhu. Predmetom priznania dávok sociálneho poistenia sú také práva, ktoré sú inej povahy, než sú práva z občianskoprávných, pracovnoprávných alebo iných obdobných vzťahov, ohľadom ktorých zákonná úprava v prípade omeškania s plnením pripúšťa možnosť požadovať aj zákonom stanovené úroky. Právo na dávku v nezamestnanosti je sociálnym právom a zákon o sociálnom poistení takúto možnosť neposkytuje, v dôsledku čoho úrok z omeškania pri dávke v nezamestnanosti nemá oporu v zákone. Inštitút úroku z omeškania upravený v zákone č. 514/2003 Z. z. je oprávnený priznať iba súd a iba v rámci rozhodnutia o náhrade škody, pričom lehota omeškania začína plynúť najskôr dňom oznámenia, že nárok na náhradu škody poškodeného nebude uspokojený, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovanie nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr. Žalovaná tiež namietala nedostatok vecnej pasívnej legitímácie v tomto konaní vychádzajúc z ustanovenia § 1 písm. a) v spojení s § 4 ods. 1 písm. i) zákona č. 514/2003 Z. z. Žalovaná preto navrhla, aby súd konanie zastavil z dôvodu nedostatku vecnej pasívnej legitímácie žalovanej, pretože zámena pasívne legitimovaného účastníka nie je možná, nakoľko ustanovenie § 92 ods. 4 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov pripúšťajúce zámenu účastníka bolo ku dňu 30.06.2016 zrušené a podľa ustanovení zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok zámena účastníka nie je možná. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žalovaná namietala existenciu základných zákonných predpokladov vzniku nároku na náhradu škody, a to vznik škody a jej výšku, a tiež existenciu príčinnej súvislosti medzi vznikom škody a konaním žalovanej. Vychádzajúc z vyššie uvedených vecných a právnych skutočností žalovaná navrhla žalobu v celom rozsahu zamietnuť ako nedôvodnú, resp. po prihladnutí na nedostatok vecnej pasívnej legitímácie žalovanej konanie zastaviť.

4. Uznesením č.k. 3C/35/2019-58 zo dňa 15.04.2020 súd vyzval žalobcu svoje podanie doručené súdu dňa 31.10.2019, ktoré by podľa svojho obsahu mohlo byť žalobou, doplniť, a to riadne označiť strany sporu - žalovaného (v žalobe je žalovaný označený ako SP, ústredie ako orgán oprávnený konať v mene štátu, pričom zo znenia žaloby zjavne vyplýva, že smeruje proti štátu). V nadväznosti na to žalobca podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 29.04.2020 opravil žalobný návrh v časti označenia strany sporu a za žalovaného označil: Slovenskú republiku prostredníctvom ktorej koná SP, ústredie, Ul. 29. augusta č. 8-10, 813 63 Bratislava 1, IČO:30807484.

5. Právny zástupca žalobcu vo svojom prednese na pojednávaní dňa 26.05.2020 poukázal na to, že čo sa týka úkonov, ktoré označil v žalobe pod bodmi 1,2,3, tak v tejto chvíli plnomocenstvo predložiť nevie, ale skutočnosť, že mu bolo udelené plnomocenstvo, vyplýva z rozhodnutia SP ústredie. Poukázal na odôvodnenie tohto rozhodnutia ods.4, kde je výslovne uvedené, že proti rozhodnutiu SP pobočka Lipt. Mikuláš podal p. X. N. prostredníctvom svojho právneho zástupcu v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Z originálu obálky vyplýva, kedy bolo doručené žalobcovi rozhodnutie SP pobočka Lipt. Mikuláš zo dňa 03.08.2016, konkrétne je uvedený dátum doručenia písomnosti 11.08.2016, pritom v zmysle poučenia lehota na podanie odvolania voči tomuto rozhodnutiu je do 30 dní odo dňa jeho oznámenia, to znamená, že táto lehota končila dňa 11.09.2016 a teda najneskôr v tento deň, teda 11.09.2016 bolo možné podať odvolanie a z toho vyplýva, že najneskôr v tejto deň bola udelená plná moc a teda porada, ktorá bola konaná dňa 14.09.2016, mohla sa konať len po udelení plnej moci. Poukázal na záznam z porady podpísaný samotným žalobcom. Ďalej čo sa týka trov právneho zastúpenia položka bod 3. zabezpečenie dôkazov do konania lekárskeho potvrdenia, upriamil pozornosť súdu na rozsudok KS ZA, jeho odôvodnenie, bod č.2, kde je uvedený text: „v prospech žiadateľa svedčí záujem o kúpu bytu prostredníctvom realitnej kancelárie v r.2012, zachovanie si všeobecného lekára a stomatológa na Slovensku, zachovanie členstva v klube leteckých modelárov, ako aj sporiaceho účtu.“ Žalobca zabezpečoval do správneho konania v rámci odvolania adresovaného SP ústredie dôkazy, a to potvrdenie realitnej kancelárie Alpia o hľadaní si bytu žalobcom, preukaz fyzickej osoby s ťažkým fyzickým postihnutím otca žalobcu, s čím polemizuje aj SP ústredie v odôvodnení svojho rozhodnutia, ktorým bolo odvolanie žalobcu zamietnuté na str.5 posledný odsek dolu, k týmto samotným dokladom sa vyjadruje aj SP v odôvodnení uvedeného rozhodnutia zamietavého na str.4 v spodnej polovici, tiež dlhodobu poskytovanie zdravotnej starostlivosti medzi žalobcom a MUDr. V... Ďalej predložil súdu potvrdenie MUDr. X., že žalobca sa nachádzal v jej evidencii ku dňu 16.09.2016, u MUDr. V. bol žalobca v evidencii ku dňu 31.12.2015 a následne od 01.01.2016 bol v evidencii u MUDr. W. X., potvrdenie zo zubnej ambulancie Karpel s.r.o. z 26.09.2016, že žalobca bol od 01.12.2005 do 31.12.2015 v evidencii tejto ambulancie. V súvislosti so zabezpečením týchto dôkazov poukázal na ust. § 13a ods.5 vyhlášky

č. 655/2004 Z.z. o odmenách advokátov, podľa ktorého ak niektorý z úkonov nie je výslovne vo vyhláske uvedený, posudzuje sa podľa úkonu, ktorý je svojou povahou a účelom najbližšie. Podľa zákona o advokácii má advokát povinnosť vyhľadávať dôkazy. K ostatným úkonom, t.j. rokovanie s klientom dňa 12.11.2017, písanie sťažnosti pre nečinnosť dňa 13.11.2017 a účasť na konaní pred SP dňa 22.12.2017 poukázal na skutočnosť doručenia rozhodnutia KS ZA jemu ako právneho zástupcu žalobcu 27.07.2017. KS ZA zrušil rozhodnutie SP ústredie. Pre SP ústredie neplatí lehota 60 dní tak, ako to uvádza vo svojom liste SP pobočka Lipt. Mikuláš. V zmysle § 210 ods.2 zákona o sociálnom poistení táto lehota sa týka len pobočiek. Predpokladá, že predmetné rozhodnutie KS ZA bolo doručené SP ústrediu zhruba v tom čase, ako aj im, teda koncom júla 2017 a preto čakať až do 06.11.2017 so zrušením svojho rozhodnutia. V liste SP pobočky Lipt. Mikuláš zo dňa 16.11.2017 je uvedené, že napadnuté rozhodnutie odvolací orgán, teda SP ústredie Bratislava zrušil a vec vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie SP pobočke Lipt. Mikuláš dňa 06.11.2017. Na zrušenie tohto rozhodnutia SP ústredie čakalo až do 06.11., t.j. viac ako 3 mesiace. Ak by platila argumentácia tohto listu zo dňa 16.11.2017 ohľadom lehôt, znamenalo by to, že ústredie SP nie je viazané žiadnou lehotou a ad absurdum môže čakať niekoľko rokov. Nemôže sa teda predpokladať, že toto bolo úmyslom zákonodarcu. Preto podľa ich názoru ich postup po doručení rozhodnutia KS má súvis s pôvodným nezákonným rozhodnutím SP a je ním priamo vyvolaný, čo sa týka poukazu na nečinnosť a čo sa týka účasti na konaní pred SP dňa 22.12.2017, je to na posúdení súdu, ale podľa ich názoru celý ten postup SP nevyvolával v žalobcovi veľkú dôveru, ale vyvolával v ňom obavu zo zneužívania dominancie orgánu verejnej moci. Žalobca nemohol vedieť, akým spôsobom bude postupovať SP ďalej. Dovtedajší postup SP bol prísne formalistický a preto použil svoje právo na právne zastúpenie. Čo sa týka tvrdenia povereného zamestnanca žalovaného, že nárok ohľadom nečinnosti SP, resp. ohľadom ústneho konania v decembri 2017, toto nie je pravda, že nebol prerokovaný, poukázal na oznámenie o predbežnom prerokovaní nároku na náhradu škody, kde sú tieto úkony uvedené pod písm. F, G, H, I. Čo sa týka skutkového tvrdenia protistrany, že spis sa vrátil neskôr ako bolo doručené rozhodnutie KS ZA, toto skutkové tvrdenie popiera. Spis bol doručený v tom istom čase a toto skutkové tvrdenie žalovaného nie je možné považovať za preukázané. Čo sa týka tvrdenia ohľadom ústneho pojednávania na SP v decembri 2017, je to na posúdení súdu, jedinou novou skutočnosťou, ktorá tam bola zistená, je kúpa bytu žalobcom dňa 26.01.2017. Všetky ostatné skutočnosti boli produkované skôr. Šlo len o formalistické splnenie si imaginárnej povinnosti. Súhlasí s právnym názorom povereného zamestnanca žalovaného, že SP už nemala inú možnosť, len vyhovieť žiadosti žalobcu.

6. Poverený zamestnanec žalovaného vo svojom prednese na pojednávaní dňa 26.05.2020 navrhol, aby právny zástupca žalobcu predložil do spisu svoje plnomocenstvo udelené žalobcom v predmetnom konaní pred SP pre účely tohto konania, jednoznačne je potrebné ustáliť, kedy bolo plnomocenstvo udelené. Čo sa týka zabezpečovania dôkazov, tieto trovy účelné neboli, nakoľko žalobca v rámci svojho výsluchu povedal, že ich zabezpečoval sám a nie jeho právny zástupca. Rovnako nevyplýva z predložených dôkazov, kedy a ako boli tieto dôkazy predložené, doručené SP. Čo sa týka doručenia zrušujúceho rozsudku KS ZA v júli 2017, SP môže vo veci konať nie odo dňa doručenia rozsudku, ale odo dňa vrátenia spisu, čo sú dve rozdielne veci. Je to tak, že najprv sa doručí rozhodnutie a až potom sa vráti spisová dokumentácia. Teraz je postup taký, že rozhodnutie prichádza elektronicky do dátovej schránky a následne príde spis. Nesúhlasí s názorom žalobcu, že SP sa v ďalšom konaní dopustila prieťahu. Rozhodnutie bolo vydané v primeranej lehote. Nemajú pri vrátení spisu určenú lehotu, v akej majú rozhodnúť. Podľa jeho názoru rozhodli primerane, t.j. v lehote do 60 dní od vrátenia spisu. Spis bol vrátený niekedy po doručení rozhodnutia 2-3 týždne, cca 1 mesiac. Prieťah, na ktorý žalobca poukazuje, nebol predbežne prerokovaný a ani kauzálny s ním nesúvisí žiadna škoda. Zákon nestanovuje lehotu pre rozhodnutie ústredia SP, je to na súde, ako to právne posúdi, či došlo alebo nedošlo k prieťahom. Podľa nich k prieťahom nedošlo. Tvrdenie žalobcu, že o odvolaní mohlo rozhodnúť priamo ústredie a nemuselo predkladať vec pobočke, tvrdenie, že takto to bolo najúčelnejšie a zároveň bolo ešte nutné vykonať so žalobcom osobné stretnutie, ktoré sa uskutočnilo 22.12.2017, preto ani nebolo možné, aby ústredie hneď rozhodlo. Po ustálení skutkového stavu rozsudkom KS ZA už SP nemala inú možnosť, len žiadosti o priznanie dávky žalobcu vyhovieť. Ústne konanie pred SP dňa 22.12.2017 bolo vytýčené, nakoľko bolo potrebné žalobcu predvolať a dokazovať zisťovanie sociálnych väzieb žalobcu na Slovensku, konkrétne podrobnosti vyplývajú zo samotnej zápisnice z tohto ústneho pojednania zo dňa 22.12.2017. Tieto listiny zabezpečoval žalobcu. Pokiaľ bolo poukazované, že bola uplatnená škoda v súvislosti s prieťahmi v konaní, táto škoda bola uplatnená nie v súvislosti s prieťahmi v konaní, ale titulom nezákonného rozhodnutia a k tvrdeniu žalobcu, že dňa 22.12.2017 ústne konanie bola len nejaká formálna záležitosť, bolo to riadne zákonom vyžadované konanie a bez tohto konania by rozhodnutie o priznaní dávky mohlo byť považované ako nezákonné.

7. Žalobca vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 26.05.2020 vyjadril sa k otázke zabezpečovania, predkladania dôkazov, listín, kto ich zabezpečoval, predkladal, kedy komu boli predkladané tak, že všetky tieto dôkazy zabezpečoval on sám jeho právnomu zástupcovi, žiadal to, aj SP, aby preukázal všetky tieto skutočnosti, t.j. preukázanie trvalého pobytu na Slovensku, sociálnych väzieb so SR, ktoré musel vlastnoručne zabezpečovať, aby dokázal, že bol súčasťou SR. Odvolanie voči rozhodnutiu pobočky SP na to ústredie podával jeho právny zástupca. Po udelení plnomocenstva komunikoval už len s jeho právnym zástupcom, nie samostatne voči SP.

8. Súd sa v rámci vykonaného dokazovania oboznámil aj s obsahom listín založených v spise: rozhodnutie SP pobočka Lipt. Mikuláš č. 4837/2016-LM-DvN zo dňa 03.08.2016 čl.6, rozhodnutie SP ústredie č. 22592-8/2017-BA zo dňa 06.02.2017, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 24Sa/16/2017 zo dňa 27.06.2017, uznesenie Krajského súdu v Žiline sp.zn. 24Sa/16/2017 zo dňa 11.09.2017, rozhodnutie SP pobočka Lipt. Mikuláš č. 7180/2017-LM-DvN zo dňa 28.12.2017, oznámenie o predbežnom prerokovaní nároku na náhradu škody adresované SP ústredie právnomu zástupcovi žalobcu listom zo dňa 07.12.2018 č. 70356-3/2018-BA, zápisnica o ústnom jednaní vo veci právoplatného rozhodnutia SP ústredie Bratislava č. 22592-22/2017-BA zo dňa 16.10.2017 o zrušení rozhodnutia SP pobočka Lipt. Mikuláš č. 4837/2016-LM-DvN zo dňa 03.08.2016, zápis z porady zo dňa 14.09.2016, zápis z porady zo dňa 12.11.2017, Odpoveď na písomné podanie zo dňa 13.11.2017 adresované SP pobočkou Lipt. Mikuláš právnomu zástupcovi žalobcu dňa 16.11.2017, potvrdenie o účasti na obhliadke nehnuteľnosti dňa 25.10.2011 vydané realitnou kanceláriou Reality Alpia, preukaz fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím so sprievodcom na meno Rudolf N., potvrdenie MUDr. Viery Maslovej zo dňa 16.09.2016, že žalobca sa nachádzal v jej evidencii od 01.01.2016, potvrdenie MUDr. Štefana Szalaia, že žalobca sa nachádzal v jeho evidencii od 01.01.2004 do 31.12.2015, dohoda o poskytovaní zdravotnej starostlivosti s MUDr. Štefanom V. zo dňa 02.01.2004, potvrdenie zubnej ambulancie patriacej pod Karpét s.r.o. zo dňa 26.09.2016, že žalobca bol od 01.12.2005 do 31.12.2015 v evidencii tejto ambulancie, originál obálky ako doklad o doručení rozhodnutia SP pobočka Lipt. Mikuláš zo dňa 03.08.2016 žalobcovi - uvedený dátum doručenia písomnosti 11.08.2016.

9. Na základe takto vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Podľa § 4 ods.1 písm. i) zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu

i) verejnoprávna inštitúcia, záujmová samospráva alebo právnická osoba, ktorej zákon zveril rozhodovanie o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb v oblasti verejnej správy, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jej nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 5 ods.1 zákona č. 514/2003 Z.z., právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa § 9 ods. 1,2 zákona č. 514/2003 Z.z.:

(1) Štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinností orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

(2) Pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci

alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len „žiadosť“) s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z., ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

Podľa § 17 ods.1 zákona č. 514/2003 Z.z., uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 18 ods.1 zákona č. 514/2003 Z.z., náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.

10. Predmetom tohto konania bol uplatnený nárok žalobcu na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci, a to nárok na zaplatenie sumy vo výške 454,02 eur titulom náhrady trov právneho zastúpenia, ktoré žalobcovi vznikli pri rozhodovaní podľa zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení, kde podľa žalobcu došlo k vydaniu nezákonného rozhodnutia a 5% úrok z omeškania ročne zo sumy 874,50 eur od 30.09.2016 do 16.01.2018, 5% úrok z omeškania ročne zo sumy 846,30 eur od 30.09.2016 do 16.01.2018, 5% úrok z omeškania ročne zo sumy 874,5 eur od 30.09.2016 do 16.01.2018, 5% úrok z omeškania ročne zo sumy 874,50 eur od 30.09.2016 do 16.01.2018, 5% úrok z omeškania ročne zo sumy 846,30 eur od 01.10.2016 do 16.01.2018, 5% úrok z omeškania ročne zo sumy 874,50 eur od 01.11.2016 do 16.01.2018 v nadväznosti na oneskorené vyplatenie dávok v nezamestnanosti žalovanému, keď žalobca v priebehu konania uviedol právnu kvalifikáciu tohto uplatneného nároku namiesto úrokov z omeškania náhrada škody spôsobenej pri výkone verejnej moci titulom ušlého zisku.

11. Žalovaným namietaný nedostatok pasívnej vecnej legitímácie nie je daný, strana žalovaného je riadne označená žalobcom ako SR, prostredníctvom ktorej koná SP ústredie, keď v danom prípade ide o verejnoprávnu inštitúciu, ktorá je orgánom, ktorý v tomto prípade koná za štát v zmysle ust. § 4 ods.1 písm. i) zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci.

12. Predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody podľa ustanovenia § 15 ods. 1 a nasl. zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci prebehlo, ako vyplynulo z oznámenia o predbežnom prerokovaní nároku na náhradu škody zaslaného SP ústredie právneho zástupcovi žalobcu listom zo dňa 07.12.2018, v zmysle ktorého táto nárok poškodeného - žalobcu na náhradu škody vo výške 1.137,11 eur neuznala.

13. Súd považuje za preukázané a zároveň nesporné medzi stranami, že SP pobočka Lipt. Mikuláš dňa 03.08.2016 vydala rozhodnutie, ktorým vyslovila, že žalobca nemá nárok na dávku v nezamestnanosti.

14. Taktiež je preukázané a nesporné, že SP ústredie svojim rozhodnutím zo dňa 06.02.2017 vo veci odvolania proti uvedenému rozhodnutiu SP pobočky Lipt. Mikuláš rozhodla tak, že odvolanie žalobcu zamietla v celom rozsahu a potvrdila rozhodnutie SP pobočka Lipt. Mikuláš.

15. Taktiež je preukázané a nesporné, že KS v ZA svojim rozsudkom zo dňa 27.06.2017 predmetné rozhodnutie SP ústredie zrušil a vec vrátil SP ústrediu na ďalšie konanie a žalobcovi priznal voči žalovanej právo na úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania. Z bodu 25 odôvodnenia tohto rozsudku vyplýva, že z vyššie uvedených dôvodov krajský súd rozhodnutie žalovanej nepovažoval za zákonné, pretože zistenie skutkového stavu orgánom verejnej správy bolo nedostatočné na riadne posúdenie veci a je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, v dôsledku toho rozhodnutie zrušil podľa § 191 ods.1 písm. d), e) Správneho súdneho poriadku a vec vrátil podľa § 191 ods.4 SSP na ďalšie konanie žalovanej.

Ďalej súd mal preukázané a nebolo ani medzi stranami sporné, že KS v ZA uznesením zo dňa 11.09.2017 uložil SP ústredie zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 230,52 eur z titulu trov právneho zastúpenia v tomto konaní na účet právneho zástupcu do 15 dní od právoplatnosti uznesenia.

16. Nesporné je medzi stranami, že SP ústredie zrušila rozhodnutie SP pobočka Liptovský Mikuláš svojim rozhodnutím zo dňa 16.10.2017 a vec jej vrátila na ďalšie konanie. Je preukázané a zároveň nesporné, že SP pobočka Lipt. Mikuláš svojim rozhodnutím zo dňa 28.12.2017 vyslovila, že žalobca má nárok na dávku v nezamestnanosti vo výške 50% denného vymeriavacieho základu 56,4165 eur od 05.05.2016 na obdobie 6 mesiacov pri splnení ustanovených zákonných podmienok. Nesporné bolo vyplatenie sumy 5.190,60 eur žalobcovi dňa 16.01.2018.

17. Súd k základu uplatneného nároku konštatuje, že je uplatnený nárok titulom zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, ide o občianskoprávny vzťah medzi nositeľom zodpovednosti za škodu pri výkone verejnej moci a poškodeným, zároveň ide o objektívnu zodpovednosť - z koncepcie zákona č. 514/2003 Z.z. vyplýva, že zodpovedný subjekt (štát) sa zodpovednosti za škodu nemôže zbaviť. Pre ustálenie záveru o zodpovednosti za škodu pri výkone verejnej moci spôsobenej nezákonným rozhodnutím (nesprávnym úradným postupom) sa vyžaduje splnenie troch podmienok, a to nezákonné rozhodnutie orgánu verejnej moci (nesprávny úradný postup), existencia škody a príčinná súvislosť medzi škodou a nezákonným rozhodnutím (nesprávnym úradným postupom) - nezákonné rozhodnutie (nesprávny úradný postup) musí byť priamou, bezprostrednou a nesprostredkovanou príčinou škody. Tieto podmienky musia byť splnené kumulatívne. Dôkazné bremeno v tomto prípade je na žalobcovi. Žalobca tvrdil v žalobe, že mu bola spôsobená škoda pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím. Zákon výslovne u nezákonného rozhodnutia požaduje splnenie podmienky, aby bolo rozhodnutie, ktorým bola spôsobená škoda neskôr zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom, pričom súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody je viazaný rozhodnutím tohto orgánu (6 ods. 1 citovaného zákona). Je potrebné, aby poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov (§ 6 ods. 2 citovaného zákona). Z ustálenej judikatúry k pojmu nezákonné rozhodnutie (napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 30.05.2011 sp.zn. 4 M Cdo 20/2009) vyplýva, že, zákon osobitne tento pojem nevymedzuje, avšak nezákonným rozhodnutím sa dá rozumieť akékoľvek rozhodnutie orgánu verejnej moci, ktoré je v rozpore s právnym poriadkom SR alebo záväzkami SR vyplývajúcimi z platnej medzinárodnej zmluvy, ktorou je SR viazaná a bolo z dôvodu nezákonnosti zrušené alebo zmenené príslušným orgánom. Zistenie nezákonnosti je vecou konkrétneho posúdenia okolností prípadu. Súd skúma, či je daný súlad, resp. rozpor rozhodnutia s objektívnym právom.

18. Súd má za to, že v danom prípade došlo k nezákonnému rozhodnutiu. Súd poukazuje, že v samotnom odôvodnení rozsudku KS v ZA výslovne je konštatovaná nezákonnosť rozhodnutia a sú uvedené aj konkrétne dôvody nezákonnosti - v bode 25, že zistenie skutkového stavu orgánom verejnej správy bolo nedostatočné na riadne posúdenie veci a je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov a vzhľadom k tomu je nezákonné. Námietky žalovaného, že nejde o nezákonné rozhodnutie, v kontexte odôvodnenia rozsudku KS v ZA sú teda irelevantné. SP ústredie po zrušení nezákonného rozhodnutia bola viazaná rozsudkom Krajského súdu v Žiline, čo vyplynulo z konania, ktoré nasledovalo, resp. konečného rozhodnutia vo veci žiadosti žalobcu o priznanie dávky v nezamestnanosti - dávka

v nezamestnanosti bola priznaná. Napokon pripustil to aj poverený zamestnanec žalovaného na pojednávaní v tomto spore, keď uviedol, že SP po ustálení skutkového stavu Krajským súdom v Žiline už nemala inú možnosť ako žiadosť o priznanie dávky v nezamestnanosti vyhovieť. Preto súd má za to, že je dôvodné toto rozhodnutie posúdiť ako nezákonné, čím je splnená prvá podmienka zodpovednosti za škodu pri výkone verejnej moci. Zodpovednosť je však daná len za súčasného splnenia všetkých zákonných podmienok.

19. Ďalej súd skúmal, či vznikla žalobcovi škoda, teda majetková ujma vyjadriteľná v peniazoch a či je daná príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a škodou. Podľa ustálenej judikatúry (napr. R 55/1971) skutočná škoda sa vymedzuje ako zmenšenie majetku, resp. úbytok majetku poškodeného, ktorý už nastal s tým, že predstavuje majetkové hodnoty potrebné na uvedenie veci do predošlého stavu, prípadne na vyváženie dôsledkov vyplývajúcich z toho, že nedošlo k uvedeniu veci do predošlého stavu.

20. Žalobca poukazoval, že vznikla mu škoda titulom trov konania, ktorých súčasťou sú trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky, odmenu za zastupovanie. V zmysle § 18 ods. 1 citovaného zákona náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie a v zmysle § 18 ods. 3 citovaného zákona súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta (§9 až 14 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb). Žalobca vyčíslil škodu pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia, ktoré musel vynaložiť za účelom, aby sa domohol jeho práv. V zásade trovy právneho zastúpenia predstavujú škodu, avšak bolo nevyhnutné skúmať existenciu príčinnej súvislosti medzi vyčíslenou škodou a nezákonným rozhodnutím, resp. účelnosť vynaložených trov konania. V tejto súvislosti súd k jednotlivým uplatneným položkám zistil nasledovné:

21. Spísanie odvolania voči rozhodnutiu SP pobočka Liptovský Mikuláš dňa 07.09.2016 - uplatnená odmena advokáta za úkon právnej služby vo výške jednej trinástiny výpočtového základu podľa § 11 ods. 4 veta 2., § 13a ods. 1 písm. c) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. 66,- eur. Súd síce nemal predložené v tomto spore plnomocenstvo udelené žalobcom právnomu zástupcovi na podanie odvolania a zastupovanie v odvolacom konaní pred SP ústredie, ani samotné odvolanie spísané právnym zástupcom žalobcu, avšak z ods. 4 odôvodnenia rozhodnutia SP ústredie čl. (na čl. 7 rub spisu) vyplýva, že odvolanie bolo podané žalobcom prostredníctvom jeho právneho zástupcu. Preto súd nemal dôvod pochybovať o tejto skutočnosti, táto skutočnosť vyplynula aj z výsluchu žalobcu na pojednávaní. Výška odmeny je uplatnená v súlade s citovaným ustanovením vyhlášky, nebola v konaní sporná. Súd má za to, že ide o účelne vynaložené trovy právneho zastúpenia - podanie riadneho opravného prostriedku proti nezákonnému rozhodnutiu je predpokladom zrušenia nezákonného rozhodnutia. Príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a vznikom trov právneho zastúpenia je tu nepochybne daná, nezákonné rozhodnutie je priamou príčinou vzniku trov právneho zastúpenia.

22. Rokovanie s klientom dňa 14.09.2016 - uplatnená odmena advokáta za úkon právnej služby vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny vo výške jednej trinástiny výpočtového základu podľa § 11 ods. 4 veta 2., § 13a ods. 1 písm. b) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. 66,- eur. Súd poukazuje, že nachádza sa v spise na čl. 23 záznam z porady s klientom z uvedeného dátumu podpísaný žalobcom, teda vykonanie úkonu je preukázané. Podľa názoru súdu je nepochybné, že k tomuto úkonu právnej služby došlo po udelení plnomocenstva, nakoľko bol vykonaný po podaní odvolania na SP ústredie, pričom o trvaní plnomocenstva k uvedenému dátumu súd nemal žiadne pochybnosti. Súd poukazuje na text tohto záznamu, kde vyplýva informácia advokáta klientovi o podaní odvolania vo veci a zároveň predmetom porady bolo doplnenie dôkazov do konania - evidencia u zubného lekára, evidencia u všeobecného lekára, členstvo v dobrovoľníckych a záujmových združeniach. Výška odmeny je uplatnená v súlade s citovaným ustanovením vyhlášky, nebola v konaní sporná. Súd má za to, že ide o účelne vynaložené trovy právneho zastúpenia - v rámci rokovania advokáta s klientom bola riešená relevantná otázka doplnenia dôkazov do konania s cieľom dosiahnuť zrušenie nezákonného rozhodnutia. Príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a vznikom trov právneho zastúpenia je daná, nezákonné rozhodnutie je priamou príčinou vzniku trov právneho zastúpenia.

23. Zabezpečovanie dôkazov do konania v rámci odvolania podaného SP ústredie, lekárske potvrdenia - uplatnená odmena advokáta za úkon právnej služby vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny vo

výške jednej trinástiny výpočtového základu podľa § 11 ods. 4 veta 2., § 13a ods. 1 písm. c), ods. 5 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. 66,- eur. V spore bolo preukázané, že ide konkrétne o potvrdenie Reality Alpia realitná kancelária pobočka Ružomberok, preukaz fyzickej osoby s ŤZP so sprievodcom otca žalobcu Rudolfa N.a, potvrdenie MUDr. Z. H., všeobecný lekár zo dňa 26.09.2016, potvrdenie MUDr. W. X., všeobecný lekár zo dňa 16.09.2016, dohoda o poskytovaní zdravotnej starostlivosti medzi žalobcom a MUDr. W. V., praktický lekár pre dospelých zo dňa 02.01.2004, potvrdenie MUDr. Štefana Szalaia o ukončení evidencie žalobcu. Súd poznamenáva, že z odôvodnenia rozhodnutia SP ústredie vyplýva, že tieto dôkazy boli predložené do spisu, ako aj z odôvodnenia rozsudku KS v Žiline. Nasvedčuje tomu tiež výsluch žalobcu v tomto spore, v zmysle ktorého listiny boli predložené jeho právnym zástupcom SP ústredie v odvolacom konaní. Skutočnosť potreby zabezpečenia týchto dôkazov vyplýva z textu porady advokáta s klientom zo dňa 14.09.2016. Predmetné listiny boli žalobcom založené do spisu v tomto spore. Výška odmeny je uplatnená v súlade s citovaným ustanovením vyhlášky, nebola v konaní sporná. Súd má za to, že ide o účelne vynaložené trovy právneho zastúpenia - žalobca týmito listinami preukazoval v odvolacom konaní svoje sociálne väzby na Slovensko za účelom preukázania centra záujmov dotknutej osoby, čo bola relevantná právna otázka pri rozhodovaní SP ústredie. Príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a vznikom trov právneho zastúpenia je daná, nezákonné rozhodnutie je priamou príčinou vzniku trov právneho zastúpenia.

24. Pokiaľ sa týka režijných paušálov, tieto patria k vyššie uvedeným trom úkonom právnej služby v uplatnenej výške 3 x 8,58 eur (jedna stotina výpočtového základu za každý úkon právnej služby), t.j. celkom 25,50 eur v zmysle § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.

25. Preto súd dospel k záveru, že náhrada škody titulom uvedených trov právneho zastúpenia vzniknutých pred zrušením nezákonného rozhodnutia je uplatňovaná dôvodne.

26. U následných úkonov po zrušení nezákonného rozhodnutia rozsudkom Krajského súdu v Žiline (rokovanie s klientom dňa 14.09.2017, spísanie sťažnosti pre nečinnosť dňa 13.11.2017 a účasť na konaní pred SP dňa 22.12.2017) súd nevidí príčinnú súvislosť medzi škodou vzniknutou v tomto novom konaní a nezákonným rozhodnutím. Krajský súd v Žiline nezákonné rozhodnutie SP ústredie zrušil rozsudkom zo dňa 27.06.2017, preto trovy právneho zastúpenia vzniknuté po uvedenom dátume už nevznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie. Konanie, ktoré nasledovalo, a to či už na SP ústredie alebo na SP pobočka Liptovský Mikuláš bolo ďalším konaním vo veci žiadosti žalobcu o priznanie dávky v nezamestnanosti, v ktorom žiadosti bolo vyhovené - dávka v nezamestnanosti bola žalobcovi priznaná rozhodnutím SP pobočka Liptovský Mikuláš zo dňa 28.12.2017 a bola už žalobcovi vyplatená na základe právoplatnosti a vykonateľnosti tohto rozhodnutia. Pokiaľ sa týka režijných paušálov k vyššie uvedeným úkonom právnej služby vykonaným po zrušení nezákonného rozhodnutia platí rovnaká právna argumentácia.

27. Preto súd dospel k záveru, že náhrada škody titulom uvedených trov právneho zastúpenia vzniknutých po zrušení nezákonného rozhodnutia je uplatňovaná nedôvodne.

28. Žalobca uplatňuje náhradu škody titulom trov právneho zastúpenia aj v súvislosti so spísaním sťažnosti pre nečinnosť SP pobočka Liptovský Mikuláš dňa 13.11.2017, v tomto prípade je poukaz na nesprávny úradný postup, ide o trovy právneho zastúpenia vzniknuté po zrušení nezákonného rozhodnutia. Súd má za to, že s poukazom na ustanovenie § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prieskumy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieskumy, resp. právoplatných rozhodnutí uvedených v citovanom zákonnom ustanovení. Takáto sťažnosť daná žalobcom síce bola, avšak z vybavenia sťažnosti pre nečinnosť nevyplýval výsledok vybavenia žiadosti v zmysle konštatovania nečinnosti SP pobočka Liptovský Mikuláš (listina čl. 67) - z odpovede vyplynulo, že SP ústredie zrušila rozhodnutie SP pobočka Liptovský Mikuláš a vec vrátila tomuto orgánu na nové prejednanie a rozhodnutie svojim rozhodnutím zo dňa 16.10.2017 a následne po vrátení spisu dňa 06.11.2017 začala plynúť pre SP pobočka Liptovský Mikuláš nová zákonom stanovená lehota 60 dní na rozhodnutie. Pokiaľ žalobca vytykal nečinnosť SP ústredie t.j. že nerozhodla v lehote 60 dní od vrátenia spisu od Krajského súdu v Žiline, súd zdôrazňuje, že v tejto súvislosti nebola podaná žalobcom sťažnosť na nečinnosť SP ústredie, teda súd nemá podklad pre záver, že tento orgán bol nečinný pri výkone verejnej moci. Podľa názoru súdu s poukazom na citované zákonné ustanovenie § 9 ods. 2 citovaného zákona nie je prípustné súdom v tomto spore posudzovať nečinnosť orgánu verejnej správy

bez zákonom požadovaných podkladov. Naviac žalobca netvrdí v spore, že trovy právneho zastúpenia vznikli podaním sťažnosti na nečinnosť SP ústredie. Okrem toho súd má za to, že tento nárok na náhradu škody vzniknutej následkom nesprávneho úradného postupu (nečinnosti orgánu verejnej správy) nebol predbežne prerokovaný, nakoľko okrem rozsahu nároku (vyčíslenie požadovanej náhrady škody) je potrebné prerokovať aj konkrétny titul, z ktorého sa nároku na náhradu škody poškodený domáha (náležitosť žiadosti o predbežné prerokovanie nároku v zmysle § 16 ods. 1 citovaného zákona), pričom v konaní je medzi stranami sporné, že bola prerokovaná nečinnosť orgánu verejnej správy a žalobca súdu nepreukázal túto skutočnosť, len zahrnutie týchto trov právneho zastúpenia do vyčíslenia uplatňovanej náhrady škody nepostačuje. Preto súd dospel k záveru, že náhrada škody titulom uvedených trov právneho zastúpenia vzniknutých v súvislosti so spísaním sťažnosti na nečinnosť je uplatňovaná nedôvodne.

29. K námietke žalovaného, že žalobca nebol povinný nevyhnutne v predmetnom konaní služby právneho zástupcu využiť, súd uvádza, že táto argumentácia neobstoí, nakoľko je zákonným právom žalobcu zvoliť sa právneho zástupcu a otázka, či je to nevyhnutné alebo nie, je bez právneho významu.

30. K uplatnenému nároku na úrok z omeškania z náhrady škody súd poukazuje na ustanovenie §16 ods. 4 citovaného zákona, v zmysle ktorého pokiaľ nedôjde k uspokojeniu nároku poškodeného na náhradu škody spôsobenú pri výkone verejnej moci do 6 mesiacov od podania žiadosti o predbežné prerokovanie nároku (alebo ak príslušný orgán oznámi, že nárok na náhradu škody neuspokojí), môže sa poškodený domáhať priznania nároku na súde. Márnym uplynutím tejto lehoty sa žalovaný ako dlžník zo zodpovednostného právneho vzťahu dostáva do omeškania, a to najskôr po uplynutí nasledujúceho dňa od oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody alebo najskôr nasledujúceho dňa po uplynutí 6-mesačnej lehoty na predbežné prerokovanie nároku, kedy je postihnutý povinnosťou zaplatiť poškodenému úroky z omeškania (pokiaľ súd neurčí začiatok plynutia neskôr). Je nutné dodať, že v tomto prípade ide o omeškanie týkajúce sa náhrady škody spôsobenej pri výkone verejnej moci - ide o občianskoprávny vzťah. Žalobca uplatnil v spore nárok na úrok z omeškania, avšak z obsahu žaloby vyplýva, že neuplatnil nárok na úrok z omeškania z náhrady škody spôsobenej pri výkone verejnej moci, čo právna úprava umožňuje, ale uplatnil úrok z omeškania z jednotlivých dávok v nezamestnanosti. Súd podotýka, že jednotlivé dávky v nezamestnanosti ako náhrada škody neboli uplatnené, tieto dávky v nezamestnanosti už boli žalobcovi vyplatené, avšak dôležité je zohľadniť, že nárok na dávku v nezamestnanosti vzniká až rozhodnutím príslušného orgánu o jej priznaní (individuálny akt pri rozhodovaní SP podľa zákona č. 461/2003 Z.z.). SP pobočka Liptovský Mikuláš vydala rozhodnutie o priznaní dávky dňa 28.12.2017 a až na jeho podklade mohlo dôjsť k vyplateniu dávky žalobcovi. V neposlednom rade súd zdôrazňuje, že priznanie nároku na dávku v nezamestnanosti je nárokom patriacim do oblasti verejného práva, kde aplikácia inštitútu súkromného práva - úrokov z omeškania neprichádza do úvahy (na rozdiel od nároku na náhradu škody spôsobenej vo verejnom záujme, ktorý je občianskoprávnym nárokom).

31. V prípade ak by súd právne posúdil tento uplatnený nárok ako nárok na náhradu škody spôsobenej vo verejnom záujme - ušlý zisk, keď v zmysle vyjadrenia právneho zástupcu na pojednávaní malo ísť o zisk, ktorý žalobcovi ušiel, pretože nemohol s peňažnými prostriedkami, na ktoré mal zákonný nárok, disponovať (k vyplateniu sumy 5.190,60 eur došlo dňa 16.01.2018). Súd poukazuje na ustálenú judikatúru týkajúcu sa inštitútu ušlého zisku (napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28.04.2010, sp.zn. 4Cdo 319/2008), v zmysle ktorej sa obvykle ušlý zisk vymedzuje ako ujma spočívajúca v tom, že u poškodeného nedošlo v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, hoci sa to s ohľadom na pravidelný beh vecí dalo očakávať. Ušlý zisk sa prejavuje stratou očakávaného prínosu (výnosu), nestačí pritom iba pravdepodobnosť rozmnoženia majetku, ale poškodený musí preukázať, že predmetný zisk by mohol reálne dosiahnuť, ak by nedošlo k vydaniu nezákonného rozhodnutia orgánu verejnej moci alebo k jeho nesprávne úradnému postupu - existenciu škody musí preukázať ten, kto tvrdí, že bol poškodený nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej správy alebo jeho nesprávnym úradným postupom. K tomuto však žalobca v spore netvrdil žiadne konkrétne skutočnosti, nepredložil dôkazy, t.j. akým spôsobom mal v úmysle si z uvedených peňažných prostriedkov rozmnožiť svoj majetok, dosiahnuť zisk a len jednoduchý poukaz, že s peňažnými prostriedkami disponovať v danom období nemohol, ešte nenasvedčuje istému záveru o tom, že nedošlo k rozmnoženiu majetku v dôsledku nezákonného rozhodnutia. Okrem toho treba vychádzať z účelu dávky v nezamestnanosti - táto je určená na zabezpečenie príjmu poistenca v dôsledku nezamestnanosti, z čoho dosahovanie zisku nevyplyva.

32. Preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, teda priznal žalobcovi nárok na zaplatenie sumy vo výške 223,50 eur titulom trov právneho zastúpenia do zrušenia nezákonného rozhodnutia a v ostatnej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol.

33. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 2 CSP tak, že náhradu trov konania pomerne rozdelil a priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 43,20%, nakoľko procesný úspech žalobcu bol v percentuálnom vyjadrení 28,40%, nakoľko z uplatneného nároku v celkovej výške 787,08 eur (454,02 eur náhrada škody titulom trov právneho zastúpenia plus 333,06 eur vyčíslené úroky z omeškania z vyplatených dávok v nezamestnanosti resp. ušlý zisk) bola priznaná suma 223,50 eur a procesný úspech žalovaného bol v percentuálnom vyjadrení 71,60%, nakoľko žaloba bola zamietnutá v časti o zaplatenie sumy 563,58 eur, teda čistý procesný úspech žalovaného je rozdiel týchto percentuálnych vyjadrení 43,20%.

Podľa § 262 ods.1,2 CSP:

(1) O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.
(2) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti rozsudku súdu prvej inštancie možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Ružomberok písomne v 2 vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods.1,2 CSP) - a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje, e) podpis, a ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania - uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods.1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods.3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na uskutočnenie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.